

Насыйкат

Бул насыйкат мага калган,
Бул насыйкат сага калган.
Калган керээз бабалардан,
Өттү насыйкат
Тоолордон, талаалардан, э-эй.
Айкашканы азанатып,
Ат жалына казан асып,
Келген элдин тилеги бул,
Улуу тарыхтын,
Чоктон ысык илеби бул, эй.
О, мезгилдин өктөмдүгү, ылдамдыгы,
Кандай кезде жаралды экен «Сынган бугу»?
Комуз кылын дирилдетип,
Бириндетип бизге насаат ыр калдыбы, эй?
Аппак марал ыры, жаңырдыңбы сен?
Аппак марал, кайра табылдыңбы сен?
Аппак марал туяк кагат,
Журт которгон сыяктанат,
Каран күнгө, марал, кабылдыңбы сен?
Каран түнгө, марал, кабылдыңбы сен?
Конушундан үркүп, жаңылдыңбы сен?
Мөлтүлдөп аккан булак кайда?
Моюндаш өскөн курак кайда?
Кадырлуу журтту сагындыңбы сен, эй?
Аппак марал, эй!
Аппак марал,
Артыңдан сая түшүп жебе келет,
Көзүңдө жер айланат, тегеренет.
Жебе келет, жөнө, демек!
Турбачы, ак марал, түңүлүп сен!
Турбачы, ак марал, түңүлүп турба,
Жебе жетпейт,
Чурка түйүлүп сен.
Аппак ак марал, аппак марал, жеңилбечи,
Батат, батабы, батып барат өмүр кечи?
Жебе келет, жөнө, демек,
Турбачы, ак марал,
Жетти жебе...
Чурка, түйүлүп сен, эй!
Жанып өтөбү, жебе жетеби?
Тагдыр чыркырайт, тамыр зыркырайт,
Марал кубулуп, эй,
Кайып болуп кет эми!
Аппак марал туяк кагат,
Жебе жетпейт, жетет сыяктанат,
Үмүт өчөт, үмүт кайра жанат, эй.
Бул насыйкат мага калган,
Бул насыйкат сага калган,
Калган керээз бабалардан.
Канат байлап өмүргө,
Каршы турган өлүмгө,

Карылардан санжыра,
Аппак марал жөнүндө.
Талыбайт элдик үмүт,
Карыбайт элдик ырлар.
Жакшылыктан асты түңүлбөдүң,
Аппак марал, неге күлүндөдүң, сен...